

deri, at de, der vedblev at dyrke Tobak, gjorde det i Tillid til, at de Forsikringer om denne Afgifts Midlertidighed, som det ikke manglede paa, var noget, man kunde stole paa, og ud fra hvilket man kunde disponere. Dette viser sig nu ikke at være Tilfældet, nu stiller man Forslag om en permanent Afgift. Jeg opfordrer saa indtrængende, som det er mig muligt, det høje Ting til at forkaste den nye Paragraf, som Flertallet har stillet Forslag om, og jeg gør det, fordi mange Menneskers og mange Hjemms økonomiske Interesser berøres af det Bierhverv, som Tobaksdyrkingen her i Landet jo i Virkeligheden er. Jeg mener saa meget tryggere at kunne gøre det, som det drejer sig om et Forhold, der for Staten ikke spiller den fjerneste økonomiske Rolle. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti Hr. Drachmann var jo for et Øjeblik siden inde paa en Omtale af det samme Forhold. Det konservative Folkeparti stemte i 1924 for mit Ændringsforslag, og jeg har siden følt mig i dyb Taknemmelighedsgæld til Partiet, men jeg blev rigtignok skuffet over, at det konservative Folkepartis Ordfører i Dag staar som Medforslagsstiller og Medanbefaler af en Ordning, hvorefter Forhøjelsen gøres permanent. Den ærede Ordfører følger saa ganske vist til, at det sker med det Forbehold, at vi, naar vi kommer til den tekniske Revision af Toldloven, atter skal beskæftige os hermed. Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at vi i disse Dage netop befinder os paa det Tidspunkt, da de paagældende skal træffe Bestemmelse om, hvorvidt de i Aar vil plante Tobak eller ikke, og mange har set hen til det Tidspunkt, da man vidste, at Afgiften atter skulde behandles, i Haab om, at den nu maatte blive ændret i Overensstemmelse med de Forsikringer om Midlertidighed, der fra alle Sider blev givet Dyrkerne. Naar de nu faar at vide, at det, Rigsdagen i Dag vedtager, er en Paragraf, stillet og anbefalet af det socialdemokratiske Parti, Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, der bestemmer, at Afgiften skal være permanent, saa tror jeg ærlig talt ikke, de vil føle sig meget trygge ved en Forsikring om, at man jo senere kan vende tilbage til Spørgsmaalet. Det har de jo før set Eksempler paa, uden at der er kommet noget for dem tilfredsstillende ud deraf, og derfor vil jeg gerne henstille til den ærede Ordfører for det konservative Parti, om han ikke kunde støtte mig i, at vi stemmer denne Paragraf ud, saaledes at Dyrkningsafgiften igen bliver 50 Ø. Det tror jeg Folk noget bedre vil kunne forstaa.

Drachmann: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Steen, at han stadig væk kan stole paa os med Hensyn til Varetagelsen af de Interesser, som ogsaa han er interesseret i. Naar det ærede Medlem Hr. Steen nævnte, at hans Ændringsforslag blev forkastet sidst, maa jeg sige, at det blev jo forkastet, efter at vi havde taget det op; det ærede Medlem glemte selv at være til Stede, og vi maatte fremlægge det her, hvad vi gjorde med den Tjenstivrighed, vi altid er i Besiddelse af, og vi stemte ogsaa for det; vi var for Resten de eneste, der stemte for det, for det ærede Medlem og navnlig hans Parti glemte ogsaa at stemme for det. Men det ærede Medlem Hr. Steen kan altsaa trygt stole paa os, og som jeg før har gjort Rede for det, vil vi komme med dette Ændringsforslag saa hurtigt som muligt; af tekniske Grunde har det ikke været muligt at stille det endnu. I øvrigt kunde jeg tænke mig, at de Henvendelser, der blev rettet til mig fra det ærede Medlem Hr. Steen, kunde være rettet til hans Partifælle, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, men det havde maaske ikke frugtet saa godt; jeg vil blot sige, at nu har vi jo ikke blot den store Toldtrekant, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ser, men vi er lige ved at have en Toldfirkant.

Steen: Jeg paaskønner fuldt ud den Elskværdighed, der fra den ærede konservative Ordførers Side ligger i at opriske alle Begivenhedernes Udvikling i 1924, men jeg synes ærlig talt, det var ret overflødigt, og navnlig synes jeg, at hvis den ærede konservative Ordfører vilde gøre det, burde han i alt Fald have kunnet erindre Begivenhedernes Udvikling. Thi det er jo ingenlunde saaledes, som det ærede Medlem fremstiller det, at de Konservative maatte optage mit Forslag igen; der var nemlig ingen, der havde trukket det tilbage, og følgelig var det ikke bortfaldet, og naar den ærede konservative Ordfører siger, at de maatte fremlægge det, maa jeg sige: Ja, bare de havde gjort det, saa kunde det nok have været de to Minutter, til jeg kom. Nej, det er alt sammen noget, der har udviklet sig i Fantasien, og naar der endelig skulde gives en historisk Redegørelse, kunde det være gjort betydelig bedre. Men jeg takker for Tilsagnet om stadig at kunne stole paa de Konservative, og nu venter jeg at se dette praktiseret under Afstemningen, saaledes at Afgiften bliver nedsat, og ikke praktiseret saaledes, at der vedtages en Paragraf, hvorefter den bliver permanent, og at man saa dulmer det med et Løfte